

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2014/2015

PROSINEC

Mikuláš naruby

Tolerujeme se?

Předvánoční radování

Puzzlík má 2. místo za obálku!



KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012



Žijeme ve škole...

Stalo se:

- 27.-28.11. proběhl projekt na téma Tolerance
- 27.11. jsme zahájili advent průvodem světýlek
- 1.12. se čtyři zástupci redakce účastnili v Brně vyhlášení výsledků celostátní soutěže Školní časopis roku 2014
- 4.12. vyrazila do kina do Prahy na pohádku Tři bratři 1.C a 3.A
- 4.12. krásně vymalovali zástupci 5.-9. ročníku okna u šatny
- 5.12. proběhla na 1. stupni mikulášská nadílka
- 5.12. se vylosovali malíři loňských přáníček pro Stonožku účastnili za odměnu výletu do Prahy
- 8.12. vyrazily sedmičky na exkurzi do Muzea Karlova mostu a Muzea K. Zemana
- 8.12. se cvičily 4. a 5. třídy v dopravních předpisech
- 8.12. proběhlo školní kolo olympiády v českém jazyce
- 13.12. mělo KMD představení České Vánoce v Divadle ABC



- 16.12. vyrazily do svíčkárny v Šestajovicích 1. ABC
- 16.12. jsme mohly navštívit vánoční výstavu ZŠ v Okružní ulici
- 17.12. naposledy plavaly 2.A a 3.A
- 17.12. proběhne na 2. stupni předvánoční program Bavíme se sami
- 17.12. se pedagogové účastní školení Integrace ITC do výuky- Tablety do škol

Stane se:

- 18.12. má exkurzi na Hvězdárně v Praze 8.AB
- 19.12. proběhne předvánoční program pro 1. stupeň- Umíme si hrát
- 22.12.-4.1. máme vánoční prázdniny! Hurá!!!

Do školy jdeme 5.1.2015

Rok 2015

- 7.1. začnou plavat 4.AB a 1.C
- 8.1. proběhne schůzka s rodiči vycházejících žáků
- 12.1. se koná div. představení Divadelní učebnice pro 5., 8. a 9. ročník
- 14.1. začíná kurz keramiky pro dospělé
- 16.1. bude zápis do 1. třídy
- 21.1. pojedou nejlepší matematici na matematickou olympiádu do Kolína (5. a 9. roč.)
- 22.1. je pedagogická rada
- 24.1. jede KMD na představení Chabrus Line v Divadle V Celené
- 27.1. proběhnou konzultace s rodiči o prospěchu a chování žáků
- 30.1. jsou pololetní prázdniny
- 2.2.-6.2. máme jarní prázdniny



Fotografie z projektového dne a Mikuláše D. Šustová, B. Kombercová



Žijeme ve škole...



V pátek jsme místo školy jeli na výlet se Stonožkou

Výlet byl za odměnu za namalovanou přáníčka, uskutečnil se 5. prosince.

A co to ta Stonožka vlastně je? **Hnutí Na vlastních nohách - Stonožka** (anglicky On Own Feet - Centipede) je dobrovolné humanitární a mírové sdružení dětí z mateřských a základních škol v České republice, na Slovensku a v Norsku. Zakladatelkou a prezidentkou je **Běla Gran Jensen** - Češka žijící v Norsku. Činnost sdružení začala v roce 1990.

A jak to vlastně funguje? Děti namalují v českých, slovenských a norských školách vánoční pohlednice a přáníčka, která se potom ve světě

zemích prodávají. Výtěžek míří k dětem, u nás (třeba do nemocnic na dětská oddělení) a do zemí postižených válkou, chudobou, přírodní katastrofou... např. na Ukrajinu, do Afgánistánu, nebo do Sýrie.

Zájezdy do Prahy Stonožka každoročně pořádá jako odměnu pro vylosované děti, které namalovaly nejpěknější přání. Ty se nakonec sejdou na mši pro Stonožku.

Nejprve jsme šli na Pražský hrad a prohlídli jsme si Zlatou uličku a Daliborku. Pokračovali jsme na Karlův most a na Staroměstské náměstí. Mezitím jsme se najedli v Mc' Donaldu.

Na Karlově mostě jsme házeli svačinu rackům. Léтали jako zběsilí a prali se o každý kousek.

Holky křičely a kluci se chechtali na celé kolo. Pro lidi to taky byla docela zábava, ale pro místní umělce ne. Dokonce přivolali ochranu, která nám vyhrožovala pokutou.

Celý výlet se mi líbil a odjížděl jsem z Prahy se spoustou zážitků.

Text Jonáš, foto z Hradu a foto Běly Jensen na výstavě dětských prací pro Stonožku H. Borová



Loni jsme malovali pro Stonožku výtvarná díla s tématem chrám sv. Víta. Paní ředitelka navštívila i výstavu těchto prací a přivezla diplomy pro Kryštofa Šourka z 6.A, Kristýnu Kučerovou a Denisu Fialovou, které loni vyšly.



Žijeme ve škole...

Puzzlík má 2. nejlepší titulku v republice!

Na vyhlášení vítězů soutěže Školní časopis roku obdržel Puzzlík 2. místo v kategorii časopisů 2. stupně za titulní stranu, kterou podle našeho návrhu zpracovává grafik

M. Bernart. V konkurenci asi dvaceti dalších vítězů krajských kol (na jaře jsme s Puzzlíkem zvítězili ve Středočeském kraji) náš plátek zcela obstál, některým redaktorům se zdál dokonce lepší než většina jiných. Nemáme se za co stydět! Děkuji všem redaktorům za práci a všem příznivcům za podporu.

M. Bílková

S Puzzlíkem do Brna

V pondělí 1.12. se tři redaktori- já, Kamila a Honza- ulili ze školy a jeli na výlet do Brna. Nebyli jsme tam ale jen tak, vyrazili jsme na finále soutěže Školní časopis roku.

Vstávat jsem se musela v pět ráno, což kupodivu nebylo nijak složité. Čekala nás extrémně dlouhá cesta do Brna. Já si většinu cesty četla a vnímala jsem jen útržky rozhovoru, ale pochopila jsem, že se ostatní bavili o Vánocích, které potom rozebírali i zbytek dne. Dorazili jsme na místo a měli jsme několik minut na přesun do jakési střední školy, kde se soutěž konala. A tady jsme si prohlédli konkurenci. Nezdálo se mi, že by tam nějaká velká byla. Časopisy mi připadaly docela obyčejné, malé se spoustou novinářských chyb. Potom následovaly workshopy. Zúčastnili jsme se workshopu o psaní příběhů, kde jsme se dověděli pár zajímavých informací, převyprávěli si pohádky, sami jsme si jednu vytvořili a dali jsme dohromady charakteristiku Severuse Snapea. Po workshopech jsme se občerstvili a začalo vyhlášení v jednotlivých kategoriích. Čekala jsem umístění ve více kategoriích, ale nakonec jsme obsadili pouze 2. místo za titulku (a ještě nám zkomolili jméno!). Všichni jsme ihned vymysleli mnoho teorií, proč to bylo tak nespravedlivé. ☺ Ve dvě hodiny to všechno skončilo a my se vydali domů. Čekala nás další dlouhá cesta, tentokrát s dobrodružným přestupováním, upovídanou spolucestující a Honzou, fňukajícím, že chce Vánoce. Do Kolína jsme dojeli kolem sedmé. Přestože soutěž dopadla tak, jak dopadla, je pro mě Puzzlík nejlepší ♥.



Bowtie

Vánoce na oknech

Už jste si prohlédli krásná okna u šaten? Soutěžilo se letos opět ve dvou kategoriích- 5. až 7. třída a 8. a 9. třída. Zvítězili nejstarší- 9.B a nejmladší -5. ročník. Všem malířům patří ale

obdiv, že tak velkou plochu zvládli.

Ostatní- nemalujte do obrázků, neničte!

Vyhlásili jsme ještě letos zvláštní cenu dětské poroty.

Hlasovat o nejkrásnějším okně se mohlo u sborovny 2. stupně.

Výsledek se dozvíte ve školním hlášení!!

M. Bílková





Žijeme ve škole...

Sněhuláci pro Afriku

Jedná se o 3. ročník originální charitativní akce s podtitulem Děti pomáhají dětem. Naše škola se této akci zúčastní již podruhé.

Co se bude dít? Až napadne sníh, vyhlásíme soutěž o NEJORIGINALNĚJŠÍHO sněhuláka. Do soutěže se mohou zapojit jednotlivci i skupinky, ovšem startovné za sněhuláka bude 50,-Kč. Vybrané peníze poslouží k zaplacení přepravy jízdních kol do Afriky. Možná se ptáte, proč se budou kola vozit do Afriky? Je to jednoduché, děti v Africe to mají do školy daleko, mnohdy je nejbližší škola vzdálená i desítky kilometrů. Na kole bude cesta do školy pohodlnější a rychlejší! Pomozte tedy společně! Malí, velcí, žáci, učitelé! A třeba se u toho pobavíme a možná dojde i na koulovačku! ☺

Zde uvádíme odkaz na video, jak se to loni povedlo:

<https://www.youtube.com/watch?v=0vQq-OgM7eM&feature=youtu.be>



Zatím se přihlásilo asi čtyřicet dětí z prvního a deset dětí z druhého stupně. Pevně doufáme, že další a další dobrovolníci čekají na první sněhulákový sníh. Pořád se nás někdo ptá, kdy to bude. Děti, nevíme, protože čekáme na sníh! Až nasněží, hned vás oslovíme, domluvíme termín a jdeme na to!

H. Kolpaková, M. Choutková



Teorie dopravního hřiště

8.12. měl 5. ročník teorii dopravního hřiště. Opakovali jsme značky a křižovatky, které jsme si pouštěli na DVD Dopravní výchova. Dostali jsme test, který jsme museli vypracovat do deseti minut. Určitě se podívejte na stránky ibesip.cz a na videa besip, která jsou ke zhlédnutí na youtube. A tady je ukázka, abyste věděli, co jsme se učili. Znáte značky???

Adel a Malá Bára



Žijeme ve škole...

Projektový den - Tolerance

Kromě vás, kteří jste na dny projektu nebyli ve škole, asi všichni víte, o co jde. Ve čtvrtek (27.11.) jsme strávili čas s naší předem zvolenou skupinou na projektu Tolerance a připravovali si úkoly pro ostatní skupiny. V pátek jsme se šli podívat, o čem si povídali ostatní...

Tolerance je vlastně snášenlivost, a protože jsme často nesnášenliví, je třeba o tom mluvit. Tolerovat bychom měli jiné názory, jiný životní styl, jiné rasy, náboženství, ale i seniory, netolerovat třeba dětskou práci ve světě...



Byl jsem indiánem!

Když jsem se podíval, k jakým skupinám se mohu přidat a o jakých tématech se chci dozvědět více, hned mi bylo jasné, že půjdu na indiány. Tento zcela odlišný národ mě zajímá. Nelitoval jsem toho. V pátek jsme se všichni sešli ve třídě pí. uč. Hampejzové. Nejprve jsme se dozvěděli řadu informací a pak jsme se dívali na části z dokumentů a různých videí. Podívali jsme se tak do dnešních rezervací, kde žijí indiáni, dozvěděli jsme se něco o způsobu jejich života a zjistili jsme, jaká je jejich historie. Například mě přijde strašné, že ačkoli se jedná o

původní obyvatelé Ameriky, žijí teď ve vyhnanství ve vyhrazeném drsném přírodním prostředí. Rozdělili jsme se do malých skupinek po dvou nebo po třech a vybrali jsme si daná témata. O nich jsme pak měli za úkol zpracovat projekt s nejdůležitějšími informacemi a křížovku nebo nějaký kviz. Pokud jsme měli hotovo, začali jsme vyrábět s p. uč. Lacinovou takzvané lapače snů, ale já jsem je nedělal, protože jsem se dlouho páral s projektem. Ale podle toho, jak to holky zamotávaly a zašmodrchávaly, jsem usoudil, že výroba lapače snů nejspíš nebude úplně nejjednodušší. Druhý den měly všechny skupiny stejný program. Na dveřích jsme měli rozvrh, do jaké třídy půjdeme a o čem se dozvíme. Obešli jsme postupně ostatní skupiny, abychom se dozvěděli, o čem si ve čtvrtek povídaly.

Text Honza, foto výroby lapače snů a zpracování projektu M. Hampejsová

Dojemné příběhy dětí v rozvojových zemích

Na Den tolerance, který se konal 27.11. na druhém stupni, jsem si vybrala téma Dětské otroctví u paní učitelky Bílkové a Hřebíčkové. Dětské otroctví jsem si vybrala, protože mě toto téma velice zajímá a je to celosvětový problém. Hodně lidí si myslí, že dětskou práci využívají jen malí podnikatelé, ale děti k práci za velmi nízkou mzdu využívají i značky jako třeba Adidas, Nike ale i Nesquik. Byla jsem tím docela šokovaná, rozhodně jsem nebyla jediná. Pouštěli jsme si pár kratičkových filmů s příběhy těchto dětí. Pro mě byl nejvíce dojemný příběh malého chlapce, kterého musela jeho vlastní matka prodat za ani ne 900 korun rybáři na tři roky, protože ho neměla jak živit. Tomuto chlapci, kterému bylo asi 12 let, se to ze začátku líbilo, než zjistil jak tvrdá a nebezpečná práce to je. Právě při lovení ryb v této oblasti zatopené vodou umírá moc dětí, jelikož tam, kde loví, jsou nebezpečné ryby. Děti tam také umírají na vyčerpání nebo se zamotají do sítě na ryby a utopí se. Nás to možná šokuje, ale tam je to normální. Většinou takhle musí pracovat děti, které nemají na to, aby chodili do školy jako my. Jak můžeme my pomoci? Třeba adopcí- tak jako ve škole platíme školné Moline, nebo i maličkostmi jako je staré oblečení, které už nepotřebujeme, hračkami, se kterými si nehrajeme. Tento program mi toho ukázal docela dost. Jo, nejspíš to zní trapně, ale když se zamyslíme, tak si každý stěžujeme, třeba na rodiče, školu, peníze, děti v rozvojových zemích by za naše problémy daly cokoli.

Švarcka



Žijeme ve škole...

Romové v Čechách

Moje skupina měla název Romové v Čechách. Ve čtvrtek jsme si vyprávěli o jejich kultuře, historii, odkud přišli, jak se třeba dřív oblékali. Také jsme se trochu oblékli do jejich tradičních oděvů. My kluci jsme si uvázali na hlavu šátky a holky si šátky s penízky uvázali přes ramena nebo kolem pasu. Dozvěděli jsme se, jak žijí a kolik jich je u nás v Čechách. Mluvili jsme i o problémech, kdy si nerozumí Romové a Neromové. Mají úplně jiný přístup k životu než Neromové. Zhlédli jsme i nějaká videa o životě Romů a taky romskou hymnu jménem Gelem Gelem. Vařili jsme jednoduché, ale dobré jídlo - bagetu ve vajíčku.

Akce se mi líbila, dozvěděl jsem se mnoho informací, pochopil jsem význam slova rasismus. Skupina si to celkově moc užila.



Text Nehete, foto z vaření V. Kotrabová

Víra v životě lidí

Další projekt se týkal náboženství. Neobklopuje nás mnoho lidí, kteří jsou věřící, přesto ve světě se děje spousta věcí ve jménu náboženství. Takže je dobré o tom něco vědět. Děvčata na fotografii předvádí praktickou část dne. Cvičí jógu, typickou pro hinduisty.

Já jsem se přihlásil na téma náboženství k p. učitelce Holé a p. Kotrabové. První den jsme se rozdělili do jednotlivých skupin a každá se zabývala jedním náboženstvím (křesťanství, islám, hinduismus, buddhismus,

judaismu). Naše skupina se věnovala židovství. Vyráběli jsme plakáty. Lepili jsme kousky textu a obrázky, a to co chybělo, jsme dopsali. Udělali jsme počítačovou prezentaci, křížovky a kvízy o jednotlivých náboženstvích. Holky si zkusily břišní tanec a paní učitelka Kotrabová nás naučila pozici z jógy, která se jmenuje pozdrav slunci. Další den jsme se šli podívat, co pro nás ostatní skupiny připravily. Nejvíce se mi líbil projekt o Romech a o stáří, dojali mě dětští otroci. Doufám, že další projektové dny budou i příští rok. **Jonáš, Foto V. Kotrabová**



Rasy

Rasy zkoumala skupina pod vedením p. uč. Niklové a Choutkové. I tady se děti dozvěděly nové informace, které zpracovávaly formou plakátů.



Žijeme ve škole...

Andělské tvoření v 2.A



Co udělá největší radost? No přeci vlastnoručně vytvořený dáreček pro rodiče. A tak jsme tvořili. Třída se proměnila v pracovní dílnu a dali jsem se do práce. Každá skupinka tvořila něco jiného. Všechny děti dávaly pozor a pečlivě pracovali na svém výtvoru. Za dvě vyučovací hodiny si zvládly vyrobit dva dárečky pro rodiče. Krásného anděla pro štěstí a vánoční ozdobu. Příprava nebyla nijak náročná, a když se dodržuje postup, výsledek je nakonec super. Atmosféra ve třídě byla úžasná, všichni nadšeně pracovali a úsměv na tváři se jim nevytratil

po celou dobu. Snad se dárečky budou líbit i rodičům.

Krásné svátky vánoční přeje paní učitelka Martina Křížová s dětmi z 2.A



3,2,1, START

zaznělo v naší školní hale a rozburácely se motory. Nešlo o závod motokár, ale aut na ovládání a společný projekt "Český jazyk trochu jinak". Bojovali jsme o nejrychlejší jízdu ke slabikám, nejrychlejší jízdu k číslicím podle našich jmen, hledali jsme cíl podle počtu slabik atd. Nemohl chybět ani souboj mezi chlapci a děvčaty. I přes technické nedostatky, kdy nám na jedno ovládání odjelo několik aut,

jsme zdárně vždy dojeli do cíle. A následovalo vyhodnocení, výstava vítězných vozů, odměny. Příště už určitě děti budou brát český jazyk vážně, protože se budou chtít pečlivě připravit, kdyby náhodou paní učitelka zase vymyslela nějakou pořádnou hodinu českého jazyka 😊.

Soňa Sněžiková





Žijeme ve škole...

Čertí štrůdlování

Tak jsme to zvládli! Plán upéct štrůdly a vydělat si alespoň na jednu UNICEF panenku se zdařil. Dokonce se nám podařilo vydělat si na TŘI panenky!

Vlastně to šlo docela hladce. Děti si do dvojic připravily všechny potřebné ingredience a nádoby. Pak jsme krok po kroku šli k cíli. První jsme čistili a strouhali jablka, potom váleli listové těsto, přidávali voňavou skořici, vanilku, rozinky, oříšky a



nakonec jsme zakouleli neuvěřitelných šestnáct štrůdlů.

V pátek na čerty jsme prodávali. Kus po deseti korunách. Prodali jsme asi 160 kousků. Některé paní učitelky i děti přispěly desíti i více korunami a štrůdl přenechaly jiným.

Každému z vás, kdo jste jakkoli přispěli, děkuji. Pekařům, rodičům pekařů, prodavačům, nakupujícím. Každý, kdo jakkoli přispěl, musí cítit krásný pocit. Zachránili jsme společně třem dětem život. Třem dětem zaplatíme

kompletní vakcínu proti smrtelným chorobám. Všem Vám děkuji. Mám obrovskou radost.

Za třetáky H. Kolpaková

S zpěvem na Tři bratry!

Není pozdě, není brzy, projdu houštím každý den. Člověka to neomrzí, když je láskou zasažen ... Tak tohle jsme zpívali na celé kino na Černém mostě. Proč? Protože 1. C a 2. A společně vyrazili 4. prosince do kina.

Nakoupili jsme hektolitry coly, kila popcornu a pak už jsme jen koukali a pobrukovali si překrásné texty pana Zdeňka Svěráka. Fantastický začátek adventu! Kdo ještě neviděl Tři bratry, nenechte si je ujít! Byla by to po čertech (i před čerty) škoda.

H. Kolpaková

PERLIČKY

**Pračlověk se dorozumíval střechy a posunky.
Jak se jmenoval Newton? Ozzák!**

Jak poznáte, že jste závislí na hraní počítačových her? Když nabouráte v autě a první co vás napadne je, kdy jste naposledy ukládali pozici.

Učitelka přírodopisu zkouší žáka a ptá se: „Jmenujte mi nějaký druh hada.“ „Hada? Tak třeba kobra.“ odpoví žák. „Výborně a nějaký druhý had?“ „Druhá kobra.“



Žijeme ve škole...

Výlet do Prahy

Muzeum Karlova mostu, Muzeum Karla Zemana a trhy na Staroměstském náměstí, to byl cíl předvánočního výletu sedmých tříd.

Muzeum Karlova mostu je na Karlově náměstí. Tam jsme se rozdělili na 2 skupiny. První skupina (7.A), ve které jsem byl samozřejmě i já, jela na projížďku lodí po Vltavě. Lodivod, který loď řídil, nám vyprávěl mnoho zajímavých věcí o Vltavě a mostech na ní. Řekl nám třeba, proč Praha dostala své jméno. Mě nejvíce zaujalo, že za druhé světové války fungovala budova Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy jako kasárny německých vojáků. Po jízdě lodí jsme šli na prohlídku muzea, tím pádem i kláštera řádu Křižovníků. Křižovníci byl totiž zřejmě jediný mužský řád na světě, který založila žena, a to sv. Anežka. Po prohlídce muzea jsme přešli Karlův most do Muzea Karla Zemana, tvůrce známých animovaných filmů. To se nám hodně líbilo, protože tam bylo mnoho věcí, které jsme si mohli vyzkoušet, vysvětlili nám mnoho Zemanových triků. Pak nás čekal oběd v McDonald's a trhy na Staroměstském náměstí. Tam se nám taky líbilo, i když to bylo víceméně pořád to samé (asi šest stejných stánků s občerstvením). Nakonec jsme museli jít k nádraží cestou přes Václavské náměstí. Výlet se nám moc líbil a doufám, že paní učitelka nemyslela vážně, že nás už nikdy nikam nevezme (že bychom zlobili???)

Marek

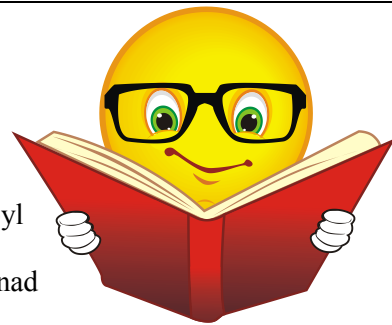
Čtenářské kluby zvítězily !

Lidové noviny přinesly úžasnou informaci.

Ze 76 projektů vhodných pro české školství získala Brána ke vzdělání – školní čtenářské kluby v soutěži Eduina krásná ocenění.

Jednalo se o 2. místo od odborné poroty (konkurentem a vítězem byl profesor Hejný a jeho inovativní metoda výuky matematiky) a 1. místo od laické veřejnosti. Je vidět, že pravidelná setkávání dětí nad knihou u veřejnosti zabodovala a zajistila nám tak prvenství.

Kouřimský klub čtenářů – Markétka, Terežka, Karolína, Evička, Ondra, Honzík, David, Marek, Michal a oba Filipové mají velkou radost, že právě oni svým zájmem a prací přispěli ke krásnému ocenění.



Hana Hájková

Stolní tenisté bojovali ve čtyřhrách

Dne 5. 12. 2014 se konal v naší haličce Mikulášský turnaj čtyřher do průměru věku maximálně 13 let. Znamenalo to, že spolu nemohli hrát třeba dva deváťáci, ale museli se dvojice namíchat z různých ročníků, aby to věkově vyšlo.

Dvojic bylo sedm a hrálo se stylem každý s každým, čili ve skupině. Zajímavostí je, že byla i jedna trojice! Výkony byly velice vyrovnané a o vítězi se rozhodovalo do posledního kola. Dvojice na prvním a druhém místě získala stejný počet výher, tedy o konečném pořadí rozhodl vzájemný zápas, který byl ve prospěch konečných vítězů Dana Rejhona a Filipa Barabáše. Druhé místo obsadili Lucie Vnuková a Dominik Myslík.

Borci na třetím s čtvrtém místě měli opět shodný počet výher, leč třetí mohla být jen jedna dvojice, a tou bylo nakonec duo Dan Strejček a Jirka Rott. Nepopulární bramboru si odnesl Dan Kocura a Petr Hakl, i když to už k Mikuláši patří.

Všem účastníkům děkuji za podané výkony a relativně poklidnou atmosféru a těším se na **VÁNOČNÍ TURNAJ JEDNOTLIVCŮ** 19.12. od 12:45 v haličce, který bude, jak jinak, **S PŘEKVAPENÍM!**

M. Choutková

Paní učitelka vyvolá Pepíčka a ptá se ho: "Já studuju, ty studuješ, on studuje, my studujeme, vy studujete, oni studují. Jaký je to čas, Pepíčku?" "Ztracený, paní učitelko."



Ptáme se...



Rozhovor s naší žákyní, úspěšnou sportovkyní Terkou Strejčkovou

Terezko, představ se nám nejprve

Je mi 11 let. Chodím na aerobik do Českého Brodu a do Prahy, dřív jsem tančila i s mažoretkami. Chodím do 6. třídy a učím se docela dobře.

Jak dlouho už tancuješ? Co tě k tomu vedlo?

Tancuji od 6 let a začala jsem v Kouřimi, ale pak jsem přestoupila do Českého Brodu.

Věnuje se tanci někdo z rodiny?

Ne, mamka jen závodně běhala a do klubu se mnou chodí sestřenice.

Představ nám svoji sportovní disciplínu- sportovní, taneční aerobik, volný styl?

Věnuji se sportovnímu aerobiku, nejprve jsem tancovala sólově, což ještě dělám, a teď tancuju v týmu s dalšími deseti holkami.

Co je těžší?

Spíš sportovní aerobik, protože musím ovládat některé předepsané prvky (třeba v sestavě jsou čtyři kliky, klik na jedné ruce.....).

Baví tě to? Co tě nejvíce baví na aerobiku?

Baví mě to, ráda sportuji a učíme se pořád něco nového a taky ráda soutěžím.

Kdo tě trénuje? Jak často trénuješ?

Teď mě trénují Strakošovi v Českém Brodě a v Praze. Tréninky mám 5x týdně a o víkendu mám závody. Takže pracuju pořád.

Za jak dlouho se naučíš novou sestavu?

Novou sestavu se učím asi 3 tréninky, pokud mi něco nejde, tak to změním, upravíme, abych vše zvládla.

Jak je velká konkurence ve tvé kategorii? V jaké kategorii vůbec jsi?

Jsem v kategorii 11- 13 let a většinou závodím mezi 50-80ti závodnicemi.

Co kostýmy- máš jich hodně? Kdo je šije?

Kostýmů mám hodně, šije mi je mamčiná kamarádka z Poděbrad. Nejradši mám červenou barvu svého oblečení.



Jak zvládáš školu a zároveň tento sport?

Většinou se učím až večer, nemám moc času.

Nejnáročnější je pro mě matematika.

Jaké máš úspěchy, to co čteme v různých novinách. Co ty považuješ za největší úspěch?

Dvakrát jsem se dostala na finále mistrovství republiky a většinou jsem se dostala na 7. až 14. místo.

Čeho chceš ještě dosáhnout v budoucnosti?

Chtěla bych se dostat na mistrovství světa.

Zpracoval Jonáš, foto z rodinného archivu





Mluvíme anglicky...

My life in Canada

When I was young, four years old, we moved to Canada because my dad got a job there. We lived in London, and yes in America is London too so, please, everybody stop asking me that silly question. I really loved Canada, the winter there was really amazing. With our friends we made the biggest snowball ever, actually we were little, so maybe it just looked big. We went to so many places that were beautiful. Maybe that's the reason why I prefer Canadian landscape before Czech. One day we went to Lake Huron and had a picnic/lunch there. While I was eating, my mum started to stare at me really weird, then I realized she wasn't staring at me, she was staring at rattlesnake who was lying next to me. That was really creepy, but he didn't hurt me, so, maybe, he is the reason I am not afraid of snakes, actually I love them. Well that's all, because I don't have words to describe life in Canada. It was the best time of my life and that's why I chased Canada and life there as my project.



**Clara Ulicna, počti si, pokud nerozumíš, podívej se na český překlad
Můj život v Kanadě**

Když jsem byla mladší, byly mi čtyři roky, přestěhovali jsme se do Kanady, protože tam můj táta dostal práci. Bydleli jsme v Londýně, a ano, v Kanadě je taky Londýn, takže, prosím, přestaňte se mě všichni ptát na tuhle hloupou otázku. Já Kanadu opravdu milovala, zima tam byla prostě skvělá. S kamarády jsme postavili tu největší sněhovou kouli, popravdě my jsme byli dost malí, takže ta koule možná jen vypadala velká. Navštívili jsme strašně moc míst, která byla krásná, možná je to ten důvod, proč preferuji kanadskou krajinu před českou. Jednoho dne jsme jeli k Huronskému jezeru a měli jsme tam picnic/oběd. Když jsem jedla, moje máma na mě začala fakt divně zírat, pak jsme zjistila, že nezírala na mě, ale na chřestýše, který ležel hned vedle mě. To bylo vážně děsivé, ale on mi neublížil, takže možná on je tím důvodem, proč mám hady tak ráda, popravdě je miluju. No, to je všechno, protože nemám slova, abych popsala život v Kanadě. Byla to nejlepší část mého života, a proto jsem si vybrala Kanadu a život tam jako můj projekt.

Klára Uličná

**Ptá se učitelka Ríši: „Kolik očí máme?“ „Čtyři prosím!“ vyhrkne Ríša. „Nesmysl!“
rozčílí se učitelka. „Ale ano, vy dvě, já dvě.“**

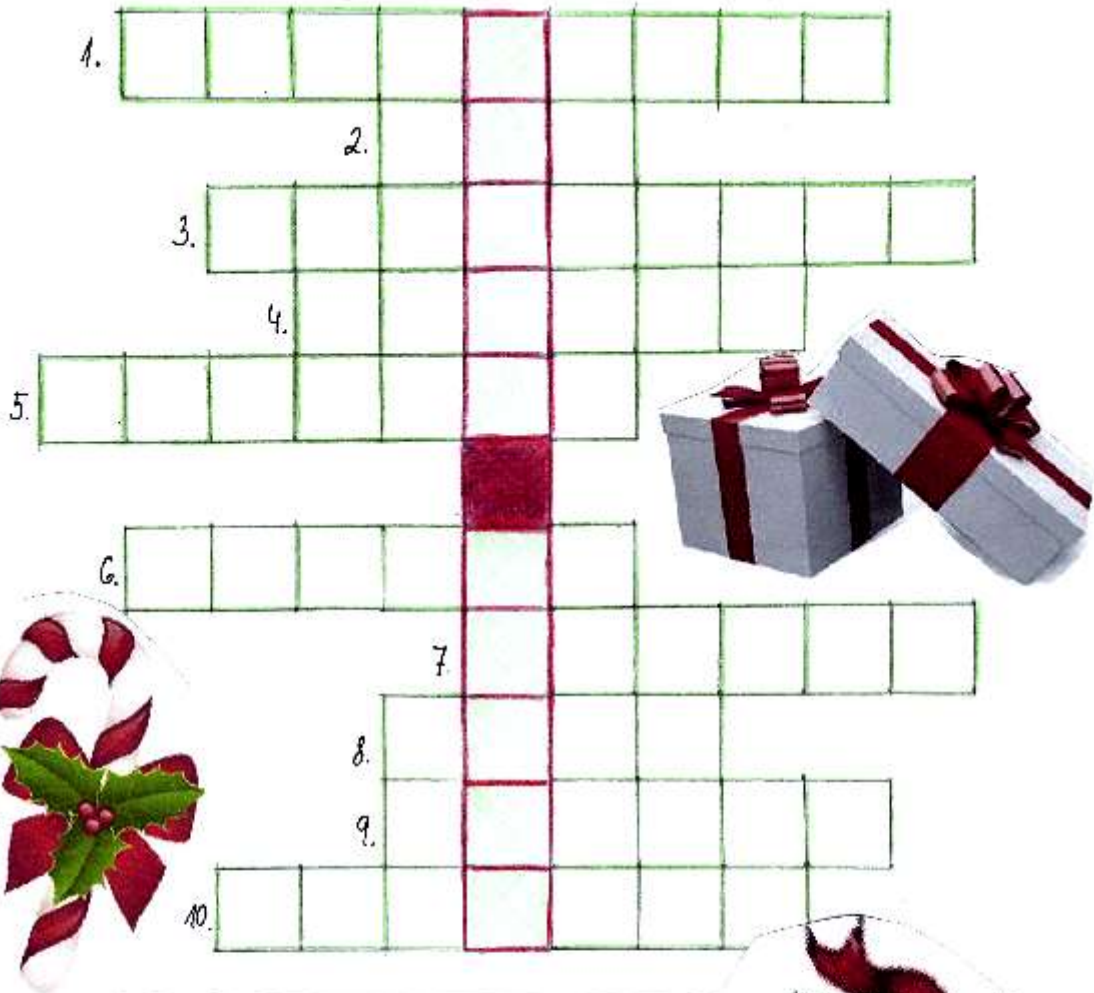
Ptá se starý Kohn svého syna, čím to je, že nosí z matematiky pořád takové špatné známky, když každý Žid umí počítat. „To víš, tati, učitel je na mě zasedlý.“ odpoví Moricek bez zaváhání. Starý otec se proto rozhodne udělat této nespravedlnosti přítrž a Morice nechá pokřtít. Ale ani křtiny nepřinesly kýžený výsledek a tatík se znovu ptá, co stojí za tím, že syn tak špatně prospívá. „Tati, my křesťané nemáme na počty hlavu.“

Student práv se přijde ke zkoušce a dostane otázku, co je to podvod? „Podvod by byl, kdybyste mě nechali vylítnout.“ „Jak to?“ ptá se vyjeveně zkoušející. „Podvod by totiž byl, kdybyste zneužil nevědomosti druhého proto, abyste jej poškodil.“



Mluvíme anglicky...

CHRISTMAS CROSSWORD



- 1) What do we celebrate on 24th December?
- 2) Dog and ...
- 3) Santa's sleighs are pulled by ...
- 4) Spring, summer, ..., winter.
- 5) Thing we build out of snow.
- 6) We decorate fir or ... at Christmas.
- 7) You write a ... to Santa.
- 8) We usually eat ... for Christmas dinner.
- 9) American families eat ...
- 10) Gift or ...

Josef Prouza. 8. A



Objevitelé...

PIZARRO INKOVÉ



Pizarro se narodil ve Španělsku, přesný rok není znám, asi 1475



V prosinci 1524 sehnal Pizarro 100 lidí a vyplul k bohaté říši Peru, protože se dozvěděl o legendární říši zlata.



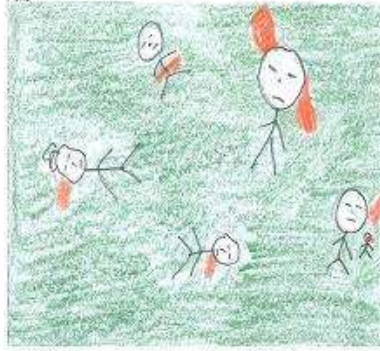
Po několika úspěšných výpravách doplnil v roce 1526-1528 na pobřeží Peru



Kdekoliv se objevil se svými muži, bojoval s Indiány. Nedosáhl ale svého cíle.



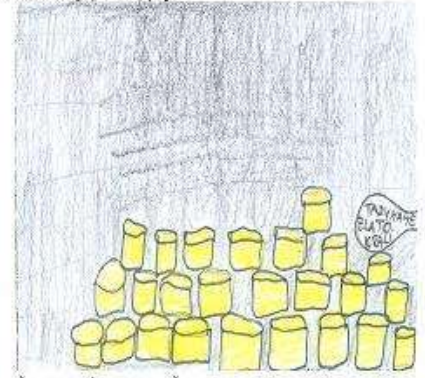
Roku 1526 získal dvě lodě a 160 mužů k nové výpravě, 1533 vstihl Španělé do Cuzco, kde je přítelství přijali.



1535 měli španělé říši Inků úplně pod kontrolou, neboť Pizarro rozmasakroval část obyvatel i s vládcem.



Vybral bohatství Inků v pevnosti Cuzco. Založil hlavní město Peru Lima.



Část předmětů něnovel králi Španělska.



Dobytelé ale dopadli špatně. Bojovali mezi sebou a nakonec je Pizarro popraven.



Myslíme si...

Proč slavíme Vánoce

Vánoce se slaví, protože se narodil Ježíš Kristus. Ale proč zrovna on, proč ne někdo jiný, který se narodil na Vánoce? Ježíš Kristus se narodil v městě Betlémě, možná o Vánocích, možná jindy. To nevíme. Ale považovali ho za budoucího spravedlivého krále, tak se to slaví.

Dnes jsou Vánoce hlavně o tom, aby byli všichni milí a štedří, a taky o tom, aby se mohli rodiny potkat a slavit. I když v některých rodinách to tak nejde, když se třeba rodiče rozvedou.

Já osobně mám ráda Vánoce a všechny ty nádherné pocity kolem.

Saša



Jak to bylo s Ježíškem

Kdysi dávno byla jedna žena Marie. Marie byla těhotná a její kamarád Josef jí pomáhal. Když Marie začala rodit, tak Josef ji odvedl do chléva v Betlémě. A tam Marie porodila. Jakmile se Ježíšek narodil, tak všichni se na něj chodili dívat a dávali mu dary, protože všichni věřili, že je to syn boží a budoucí král. Protože měl být i štedrý, nosí na Vánoce dárky dětem. Ale hlavní je, že je o Vánocích celá rodina pospolu **Moje moudro: Vánoce nejsou o dárcích, ale o tom, že je celá rodina spolu.**

Amby

Milý Ježíšku!

Nevím, proč po tobě děti stále něco chtějí. Každý rok miliony dětí světa píše dopis, abys jim přinesl kopsu dárků. Netuším, jestli si myslí, že jsi bankomat, nebo máš továrnu na všechny hračky světa. Také jsem nepochopil, proč většinou splníš to, o čem tě žádají. Je zvláštní, že i po tom, co Tě lidé ukřižovali, jim nosíš každý rok dárky. Ale jinak oceňuju, že jsi tak hbitý a stihneš to za jednu noc. Jen nechápu, že ses po všech těch letech služby pro některé nevděčné děti, na tu práci nevykašlal!

PS: Chci pod stromeček medvídka! Děkuju.

Honza

Víte, jak vypadá
Ježíšek?

Druháci mají velkou
fantazii, tak
Ježíška malovali





Bavíme se...

Čertovská nadílka

V pátek (5.12.) byli ve škole na 1. stupni čerti, andělé a jeden Mikuláš.

Nechávali dětem bonbóny, aby se těšily na večer, kdy budou chodit znovu. Tento rok byli překvapivě klidní a milí. Bylo to určitě lepší než minulý rok. Taky byli moc štedří. Líbilo se mi to.

Amby



S čerty nejsou žerty

Letos se 5.prosince ve třídách 1.A a 1.B konala čertovská škola.

Žáci se proměnili v malé čertíky a čertice. Každý měl své čertovské jméno.

V českém jazyce bojovali s čertovskými písmenky, čertovsky dobře počítali v matematice.

Také se naučili lenořit, vybírat si

blechy z kožichu, překusovat sušené masařky ve vzduchu...

S malými čertíky si rovněž přišli zasakovat jejich starší čertí kamarádi.

Čertovský den se vydařil a už se těšíme na příští! S čertovským pozdravem "sakrble" zdravíme naše všechny známé.

Jana Štullerová, Blanka Kombercová



Proč jsou čerti alkoholici

V jednom Pekle žila parta čertů, kteří pili jenom pivo, jejich nejoblíbenější bylo Kozel 11 Excelent. Každý z čertů vypil každý den alespoň basu, která se vždy po dopití obnovila.

V Nebi žili andělé se sv. Petrem, byli hodní k lidem a rozdávali lásku a krásu.

Na Zemi žil rád Mikulášů, kteří byli chytří, rozvážní a milí k lidem.

Každý rok 5.12. z každého kostela vyšel jeden Mikuláš. Měl na starost určité město, ve kterém žily děti, aby těm hodným dal čokoládu, ale zlobivě si čert vzal do pekla, aby se tam zlobil zklidnil.

Vždy v předvečer mikulášské obchůzky čerti přestanou pít pivo, aby nepřišli na zem opilí, protože by děti nevystrašili, ale spíš rozesmáli. Andělé sestoupí na zem světelnými paprsky a sejdou se skupiny pěti čertů, dvou andělů a jednoho Mikuláše. Vždy diskutují o dětech. Hodným dávají sladkosti. Ale které zlobí, zaslouží si pořádný výprask v peklu. A protože je zlobivých na světě dost, potřebují čerti sílu, aby je odnesli. Tak musí pít zase celý rok pivo.

Dan Procházka 8.A

Sousedka se ptá se malého Toníka, který právě začal chodit do první třídy: „Co je tvůj nejoblíbenější předmět ve škole?“ „Asi zvonek, paní Krhavá.“

„Pepíčku, které zvířátko musí pracovat, aby tvá maminka mohla nosit hedvábné punčošky?“ zkouší učitelka Pepíčka. „No přece tatínek!“



Bavíme se...

Odhalení! Peklo je obchodní společnost!

Peklo je společnost, která vysílá své špehy po lidských obydlích, aby zjistili, o co mají lidé zájem, aby se zvýšila poptávka po pekelných produktech. Tak vysílá lidi, převlečené za čerty, anděly a Mikuláše. Všichni jsou vlastně z Pekla.

Pravděpodobně vše dělají s dobrým záměrem, avšak u této činnosti děsí malé děti, zdá se, že je to prospěšné jak pro trh, tak pro děti. Děti si myslí, že jsou to pohádkové bytosti. Jednou byli pekelníci málem odhaleni.

Jednoho zimního večera zavítala pekelná delegace k domu malého Honzika. Po zaťukání se okamžitě otevřely dveře a tam stála mladá blondáta maminka a za ní vykukoval malý chytrý Honzík.

Honzík rychle těkal očima z čerta na anděla a z anděla na Mikuláše a vyptával se u toho: „Mamí, a proč má ten Mikuláš vousy z vaty. A mamí, proč má ten anděl křídla z kartonu a proč má ten čert tu masku.“ Všichni se báli, aby je Honzík neprokoukl, tak radši přešli k jinému tématu. Mikuláš se zeptal: „Honzíku, už se těšíš na Vánoce? Co chceš od Ježíška?“ Honzík jen klidně odpověděl: „Co tě to zajímá? A navíc svůj dopis Ježíškovi jsem už v červenci odeslal!“ Mikuláš jen nadhodil: „Třeba mu tvůj dopis nedošel! Co sis přál?“ A Honzík četl svoji kopii dopisu, který odeslal: „Chtěl bych autíčko na ovládání a kuličovou pistoli a kolo.“ Mikulášská společnost byla spokojena. Mikuláš mu dal dva pytlíky sladkostí se slovy: „Tady máš a už se tolik neptej, nebo si tě čerti vezmou do pekla!“ A byli pryč.

Před domem si mrmlali, že ta dnešní mládež nemá žádné vychování a že jejich tajná identita byla málem odhalena. **Pavel Milde 8. A**

Dětská krize v pekle

Jednoho krásného rána na Severním pólu zrovna vstával Mikuláš, který už celá staletí dává dětem dárky. Ty mu vyrábí zlobivé děti v pekle. Toho rána mu zavolal Lucifer: „Hele, Mikuláši, máme krizi, docházejí nám děti, a tak jsem si myslel, jestli bys nám nemohl nějaké děti dodat, protože jinak nebudou dárky.“ Mikuláš teda odpoví: „No dobře, ale jak ti je mám dodat do pekla?“ Lucifer mu dá radu, jak na to: „Třeba si vem nějakýho čerta s sebou, zrovna tu mám pár volnejch kousků, tak já ti tam jednoho pošlu. Hele, musím končit, Luciferka přišla domů.“ A vedle Mikuláše se objeví čert. A tak tedy Mikuláš chodí po celé Zemi s čertem a zjišťuje, že se děti tak strašně bojí čerta, že nechťejí ani promluvit. A tak Mikuláš si sedne a přemýšlí, jak to udělat, aby se děti tak nebály. Po dlouhém přemýšlení zavolal Ježíškovi: „Ježíšku, prosím tě, máš tam nějaké volně anděly?“ Ježíšek odpoví: „Samozřejmě, že mám, kolik jich chceš?“ Mikuláš: „Jeden bude zatím stačit, díky.“ Tak tedy má Mikuláš i anděla. Od té doby spolu chodí Mikuláš a anděl a rozdávají dětem dárky, ale taky čerti, kteří vodí zlobily do pekla, aby vyráběli dárky pro hodné dětičky. **Radek Bílek 8. B**

Jak se potkal Mikuláš, čert a anděl

Jednou 5. prosince se Mikuláš vydal roznášet dárky hodným dětem.

Když obešel několik domů, slyšel neobvyklé zvuky, takové klopýtání, jako když klopýtá kobyla. Najednou za rohem vyskočil Čert, Mikuláš se lekl: „KDO JSI?“ „Já jsem Čert a hledám svého tatinínka Lucifera, který se mi ztratil, když jsem vyběhl z pekla. To je otevřené vždy jen 5. prosince a teď se neumím vrátit zpátky.“ Mikuláš se na něj podíval a povídá: „Pojď se mnou, já mám velký pokoj, můžeš ten jeden rok bydlet se mnou.“ Čert vyskočil radostí a utíkal za Mikulášem.

Vtom zaslechli pískat píšťalky. Najednou se nad nimi prolítl andělek a sedl si na větev blízkého stromu a ptá se: „Můžu se k vám přidat?“ „Přidej se k nám a půjdeme společně za dětmi, hodným dáme sladkosti a zlobivým čert dá uhlí a brambory.“ A tak obešli děti společně.

Nakonec si spokojeně rok žili u Mikuláše doma. A protože jim bylo dobře, zůstali tak spolu navěky a chodí 5. prosince vždy za dětmi. **Žaneta Břečková 8. A**





Bavíme se...

Čertí punč

Proč chodí Mikuláš, čert a anděl právě 5. prosince? Takovou otázku si asi klade hodně smrtelníků. Aby se to dozvěděli, budu vám o tom vyprávět. Dříve chodili po světě jen Mikuláš a anděl. Ale jednou Mikuláš řekl: „Je to s vychováním dětí čím dál tím horší.“ Další rok se úplně rozzuřil, protože mu jeden fracek zlomil hůl. „A dost,“ povídá. Sedl k počítači a napsal e-mail samotnému Luciferovi. Ten neváhal a poslal na zem jednoho ze svých poddaných, aby vyčistil svět od zlobivých dětí. Poručil mu, ať je přinese ve svém pytlí, aby z nich mohli vylouhovat punč na čertovskou párty. Od té doby Mikuláš, čert a anděl chodí každého 5. prosince po světě spolu a čert sbírá zlobivé děti na zásobu punče na čertí oslavy. **Pavel Skočdopole 8.B**



Mezinárodní čertí společnost v akci

Kdysi dávno chodili po zemi Mikuláš, Čert a Anděl a to každý na jiném kontinentě. Jednoho roku se náhodně potkali a zjistili, že každý chodí za stejným účelem a to je za dětmi. Čert chodí proto, aby postrašil zlobivé děti peklem, Anděl chodí proto, aby zlobivým dětem všechno odpustil, a Mikuláš je ten, který dává dětem sladkosti a dárečky. A tak se rozhodli, že by bylo lepší chodit spolu za dětmi každý rok 5.12., aby i zároveň oslavili, že se potkali. Dárky získali tak, že Čert vykradl banku a peníze si chtěl nechat pro sebe jenom na mariáš, ale Anděl mu jeho plány

hned pokazil s nápadem: „Ukradené peníze poslouží k tomu, abychom mohli dětem koupit dárky a sladkosti.“ A Mikuláš to samozřejmě odsouhlasil.

Od té doby chodí každý rok 5.12. za dětmi po tisíce let. **Daniel Strejček 8.A**

Ekonomická uhelná krize

V jedné malé vesnici chodí každý rok pátého prosince čert, anděl a Mikuláš od domu k domu.

Čert straší děti a anděl děti doslova nutí, aby mu řekli básničku. Hrůza, kdo by řekl, že hodný anděl by takhle týral malé děti, no, nemám co dodat. A Mikuláš? Starý děda, kterému při mluvení padá protéza z pusy. A od takového člověka si mám vzít sladkost, ještě by mi vypadaly zuby a měl bych protézu jako starý, šedivý Mikuláš. Záleží vždy na tom, jak kdo zlobil, nebo byl hodný.

Hodné děti dostávají čokoládu, která se lepí na jazyk. Ta je opravdu fuj. A zlobivé děti dostávají uhlí. Ale asi největší problém vznikl v poslední době. Devadesát procent dětí je zlobivých, pouze deset procent na celém světě je hodných. A tato krize, že je málo hodných dětí, dospěla k světovému ekonomickému problému. Ve světě došlo uhlí, ale brambor bylo hodně, takže od té ekonomické pohromy se zlobivým dětem dávají brambory.



Mikulášská převýchova je drahá

O Mikuláši, čertu a andělovi se často říká, že tato trojice nikdy neexistovala, ale nedávno se přece jen našla fakta o jejich existenci. Čert, Mikuláš a anděl jsou, jak je doloženo, jen přezdívky. Dříve měli prý svá skutečná jména, a to Cyril (čert), Bonifác (Mikuláš) a Sebastián (anděl). Jejich jména byla však často zkomolována např. místo Cyril menší děti říkaly „Cylil“, z čehož mohl vyvinout čert. Tyto tři osoby byly vybrány, protože každá je jiné rasy, takže se předešlo nadávání pubertálních dětí „Ty rasisto!“. Čert je rasy negroidní, Mikuláš europoidní a anděl rasy mongoloidní. Už dlouho badatelům vrtá hlavou, kde se vlastně nachází Peklo. Ví se pouze, že Peklo je nezávislá organizace zaměřená na osoby s negativním vlivem na své okolí, která se snaží o jejich zlepšení a to jakýmkoli způsobem. Všichni asi ví, že tato trojice odchyťává zlobivé děti, málokdo však ví, jaké jsou s tím problémy. Nejdřív před odchycením musí matka dítěte podepsat smlouvu o převýchově dítěte a zaplatit nemalou částku a to na jeden měsíc 1000 Kč. Vzhledem k tomu, že mnohé matky nemají tolik peněz, je na světě bohužel stále víc zlobilů. **Josef Prouza 8.A**



Bavíme se...

Jste si jistí, že víte, co jíte?

Chutnal vám školní oběd, který jste snědli s dojemem, že se jedná o čevapčiči? Asi budete překvapeni...

Oběd možná jako čevapčiči vypadal, ale rozhodně to teda tak nebylo. Takže se držte. Ve školní jídelně jste měli KOČKU. Naše škola se přihlásila do velkého mezinárodního projektu, který vymyslel Vietnavec jménem Thichu Mun Tanglimb pro české školy a školky. Je tedy docela možné, že si i vaši mladší sourozenci ve školce na kočce také pěkně pochutnali. Jedná se o projekt, který se týká, jak vám už došlo, jídla. Konkrétně jde o to, že se ve školních jídelnách připraví nějaké exotické maso a naservíruje se tak, aby to nikdo nepoznal. Naše škola si vybrala kočky, protože je jich v Kouřimi zatoulaných více než dost, a přinesla nám je v podobě čevapčiči. Ztratila se vám kočka a doufáte, že ji ještě najdete, nebo že se vrátí? Asi vás zklamou, ale nejspíš si na ní ve škole pochutnali vaši spolužáci, či dokonce vy sami. Ale trochu pozitivita! Ta lepší zpráva je, že to nikdo nepoznal a na oběd byly celkem dobré ohlasy. To znamená, že se velký projekt EMxx, celým jménem Pj. Exhotic Muntuch



Xálex Xuuch dopracoval do svého cíle. A co to znamená pro nás? Je možné, že projekt EMxx s naší školou bude nadále pokračovat ve spolupráci a my si nevědomky budeme den co den pochutnávat nejen na kočkách, ale i na psech a jiných domácích mazlíčcích. Tím pádem by škola na jídle hodně ušetřila, protože kočky jsou levnější, než např. kuře. Dobrou chuť!

„Kecka“ Honza (to je velká kachna!!!)

Představ si, že by ses ráno vzbudil a na zádech by ti narostla křídla, protože by tě chtěl Mikuláš a anděl do své skupiny. Za co by sis takovou poctu zasloužil?

Bára 6.B Rozesměju každého, na koho se kouknu.

P.uč. Čížek Protože jsem úžasný ☺.

Saša 5. roč. Pomáhám rodičům. Mám psa, na kterého jsem milá.

Švarcka 8.A Bráním svého idola zuby nehty, ať se děje cokoli. A starám se o svá zvířata.

P. uč. Bílková Za andělský smysl pro humor a protože mám ráda lidi.

Adel 5. roč. Dřív jsem chodila k prababičce, abych nebyla tak osamělá a tím ji potěšila. Zastávám se sestry. Dávám Číčkovi kapsičky.

P. uč. Hřebíčková Jsem vstřícná a tolerantní.

P. uč. Kubelková Jsem obětavá.

Jonáš 6.A: Za hlídání mé sestry, pomáhám rodičům, zastávám se kamarádů.

Franta 6.B Protože se každý den koupu a čistím si zuby.

Tomáš 6.B Protože nelžu.

Lenka 6.B Chci být andělem, abych dostávala samé jedničky.

Karolína 6.B Protože umím hezky kreslit.



Představ si, že se ráno probudíš a na hlavě ti narostly čertí rohy! Čerti tě totiž chtějí do své skupiny. Za co sis to zasloužil?

Filip 5.roč. Jsem úžasný škodolibý lotr.

P. uč. Hřebíčková Jsem vzteklá.

P.uč. Kubelková Jsem nedochvilná, proto jsem nestihla dostat se do andělské skupiny.

Malá Bára 5.roč. Někdy odmlouvám a zlobím rodiče. A nechci uklízet.

Pan uč. Čížek Jsem prostě d'ábel!

Jonáš 6.A Asi proto, že mlátím pořád bráchu, zlobí sestru.

Tereza 6.B Za to, že chodím do školy!

P.uč. Bílková Jsem dost často prud'as.

Lenka 6.B Budu čertem, protože zlobím mamku.



Bavíme se...

Jak kočku naučit štěkat Kočičí seriál

Nemáte doma nikoho, kdo by vám hlídal stejně dobře jako pes? To nevadí! Můžete to naučit svou kočku!

Pokud všechno uděláte podle mých rad, půjde to bez problémů. Nejdříve si zjistěte, jak vaše kočka vrní. Pokud vrní tenkým pisklavým hláskem, její štěkot bude znít, jako když štěká čivava. Pokud vaše kočka vrní velmi hluboce, bude štěkat jako pořádný hafan. Před touto akcí není dobré přemáhat hlasivky kočky (tzn. nezvěte na návštěvu žádného pejska, který nesnáší kočky). A můžete začít.

Seznam činností, které musíte vykonat:



30 dní ráno, odpoledne a večer budete 1hod. před kočkou štěkat na sousedy (to i v případě, že byste měli jít do práce. Řediteli řekněte, že nemůžete přijít, protože si vycvičujete kočičího psa. K tomu mu nabídněte, že ho přinesete ukázat, ale musí vám na to dát volno. Ředitel je velmi zvědavý, takže vašeho kočičího psa by rád viděl, takže vám volno dá). První týden vše v pohodě zvládáte, ale vaše číča nic nechápe a sousedi si o vás myslí, že jste spadl z jahody naznak. Druhý týden pocítujete, že vašem hlasivkám došla trvanlivost. Co je však dobré - míca začíná tušit, že ji něco chcete naučit. Třetí týden místo vlastního štěkání použítte nahrávku vašeho štěkotu, protože váš hlas odešel. Vaše micka každý den nedočkavě slintá před dveřmi, kdy jí pustíte ty vtipné nahrávky. Čtvrtý týden to kočku konečně začalo bavit a opakuje to také - nejdříve však z jejího mňoukání vzešlo mňauf. Postupem dnů se to začíná podobat haf. A tak od mňaf, ňaf, jaf dojde konečně na HAF HAF HAF! Je ale dobré kočku učit vnímat francouzštinu, aby si dopilovala pravý psí přízvuk.

- Každý den si dejte nejméně jednu sklenici medu. Budete ji potřebovat na vaše hlasivky, které vám stejně moc dlouho neposlouží (klidně med dejte i své číče, rozhodně jí to neuškodí).

- Přihlašte mícu do operního zpěvu - bude se zde dobře vyvíjet její odolnost hlasu.

Nyní máte toho nejlepšího hlídače na světě a vaši sousedi se vám ani neodvážejí říct, ať uříznete tu větev, která roste přes jejich pozemek a zastíňuje jim bazén. Žádní komáři, mušky, mouchy ani žádná jiná zvířata teď není na vašem pozemku, všechno se bojí vaší kočky. Vašeho kočkopsa jste přišli ukázat zvědavému řediteli a on vám nabídl, že jestli takto vycvičíte jeho kočku, povýší vás. Takže máte nejen nejlepšího hlídače, ale i lepší místo v práci.

Kamča

Farář jde po vesnici a najednou vidí obrovský billboard, na něm je kříž a na kříži Ježíš. Pod křížem je nápis: "Naše hřebíky udrží všechno!" Farář je velmi pobouřen, a proto se rozhodne pohovořit s majitelem železářství, kterému billboard patří.

Vysvětlí majiteli, že takto tedy ne a majitel ho ujistí, že dá věci do pořádku.

Druhý den jde farář na kontrolu billboardu. Na billboardu je prázdný kříž, dole pod křížem se v blátě válí Ježíš a nápis praví: "S hřebíky od nás by se to nestalo!"

Pán stojí bezradně u otevřené kapoty svého auta. Přijde dvanáctiletý hoch a auto mu spraví.

„Poslyš, ty jsi ale šikovný. Řekni mi ale, proč nejsi dnes ve škole?“

„Dnes má přijít do školy inspektor a paní učitelka mne poslala domů, protože jsem z celé třídy nejhlupejší.“

Pán se dlouze a srdečně smál: „Tak ten inspektor, to jsem já!“



Bavíme se...

Jedna vánoční křížovka od Báry

- | | | | | | | | | | |
|---|--|--|--|--|--|--|--|--|--|
| 1. Příjmení spisovatele, který napsal Dva roky prázdnin | | | | | | | | | |
| 2. Opak velká | | | | | | | | | |
| 3. Gravitační zákon vymyslel(příjmení) | | | | | | | | | |
| 4. Nejlidnatější město světa | | | | | | | | | |
| 5. Konstantin přijal jméno | | | | | | | | | |
| 6. Křestní jméno naší nej. tenistky | | | | | | | | | |
| 7. Co se dává na Vánoce na lustr | | | | | | | | | |
| 8. Sídlo EU | | | | | | | | | |
| 9. Wolfgang Amadeus | | | | | | | | | |
| 10. Pátá planeta Sluneční soustavy | | | | | | | | | |
| 11. Ruské písmo | | | | | | | | | |
| 12. Metonymie a | | | | | | | | | |
| 13. Německy pes | | | | | | | | | |
| 14. Pramatka | | | | | | | | | |
| 15. Kdo zabil sv. Václava | | | | | | | | | |
| 16. Metoděj pokřtil na V.M. Ludmilu a | | | | | | | | | |
| 17. Cirkusový stan | | | | | | | | | |
| 18. Kdo má svátek 4. prosince | | | | | | | | | |

Ve škole: „Co víš o významných matematicích starého Řecka?“

„Všichni zemřeli...“

Na školním hřišti přijde tělocvikář k partě záškoláků a ptá se jich: „Kluci, chcete tisícovku?“ „Jasně, že váháte,“ rozzáří se Petr.

„Tak dobře. Na start! Připravit! Pozor...“

A jeden silvestrovský pro tatínky a maminky na závěr:

Autohavárie. Dva přátelé stoupají k nebi a Svatý Petr se ptá toho prvního: "Tak co, jak jsi by věrný své ženě?" "No já jsem byl ohromně věrný, ani jednou jsem Marušce nezahnul, ani pomyšlení." "Ano mám to tady", odpoví Petr. "Dostaneš vilu u moře a mercedes". "A co ty?" otočí se na druhého. Ten vidí že to asi neobelže, a tak trochu s rozpaky přizná: "No to víš

Svatý Petře, snažil jsem se, ale vždycky to taky nebylo možné...." "Nebylo to ale nejhorší," říká Petr. "Dostaneš škodovku a haciendu na pláži." A tak si tam ti dva žili, jezdili po nebeských silnicích, až se zase jednou skoro srazili. Vyběhli z auta a hele... "Nazdar, kamaráde, jak se máš?" "No já se mám dobře, škodovka není tak špatné auto a ta hacienda. Ale koukám, ty z toho mercedesu nejsi až tak nadšený." "Ale jsem, jsem, ale včera jsem potkal svou ženu." "To je ale báječné, že se dostala taky do nebe, a jak se má?" "Ale, jela na kole".



Bavíme se...

Puzzlík

11. ročník

Redakce 2014/2015

Grafička :

Nikola Ambrožová (Bowtie) 9.B

Redaktoři:

Barbora Frýdová (Barča) 9.A,

Tereza Švarcová (Švarečka) 8.A,

Marek Čejka (Marek) 7.A,

Jan Bug (Honza) 7.A,

Kamila Holá (Kamča) 7.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 7.A,

Barbora Pavelková (Bára) 7.B,

Tomáš Chlubna (Jonáš) 6.A

Barbora Hykmanová

(Hykmančice) 6.B

Adepti na post redaktora:

Alexandra Rock (Saša),

Adéla Novotná (Adéla),

Petra Pavelková (Pěťa),

Filip Ambrož (Amby) z 5. ročníku

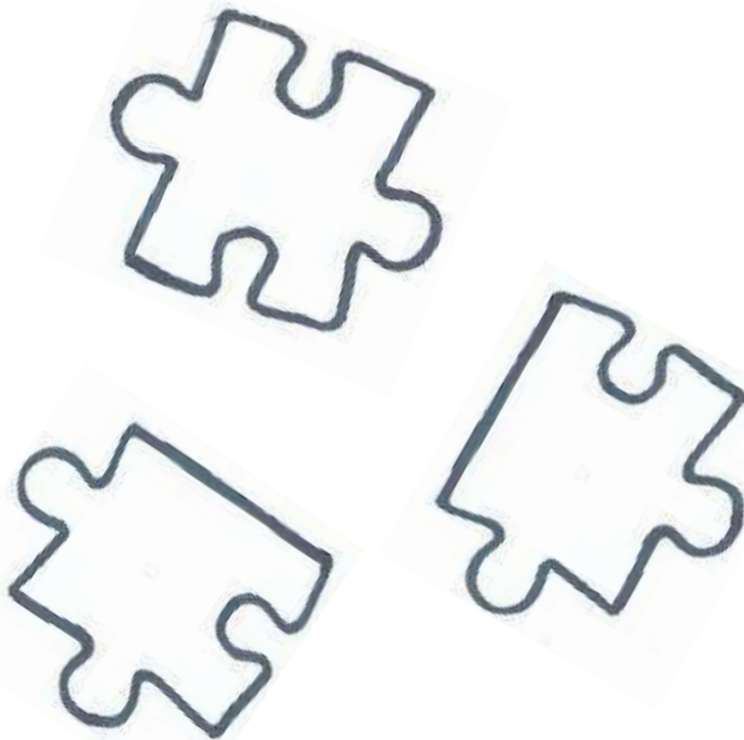
Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky

a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách

školy www.zsk.cz



Jeden profesor byl velmi důsledný při dodržování podmínek u testů, a když řekl, že test skončil, tak kdokoli ještě něco psal, dostal nedostatečnou. Jednou takhle jeden frajer v pohodě po skončení testu, když ostatní odevzdávali, ještě dvě minuty psal, pak se zvednul a nesl papír ke katedře. Profesor na něj: „Mladíku, ani se neobtěžujte. Máte to za pět.“

„Pane profesore, vy nevíte, kdo jsem!“

„Ne, to nevím, a vůbec mne to nezajímá. I kdybyste byl mladej Klaus, z tohoto testu máte za pět!“

„Vy fakt nevíte, kdo jsem?“ ptá se frajer s téměř hysterickým výrazem ve tváři.

„Vůbec netuším, kdo si myslíte, že jste.“

„Tak to je dobře!“ řekl frajer, vrazil svoji písemku doprostředka štosu s ostatními a kvapně opustil učebnu.

Malý hubený chlapík sedí u baru a asi hodinu zírá do svojí skleničky. Najednou k němu přijde řidič kamiónu, vezme mu jeho drink a vypije ho. Chlapík se hned rozberečí. „Ale jdi, kámo, to byl jen vtip, koupím ti jiný,“ utěšuje ho řidič. „Ne, v tom to není. Tohle byl nejhorší den mého života. Přišel jsem pozdě do práce, a tak mě vyhodili. Chtěl jsem jet domů, ale ukradli mi auto. Chtěl jsem si zavolat taxíka, ale zjistil jsem, že mi někdo ukradl peněženku. Tak jsem šel deset kilometrů domů pěšky a tam jsem našel svoji ženu s jiným mužem. Tak jsem přišel sem. A právě, když jsem se rozhodl se vším skoncovat, tak se tady objevíš ty a vypiješ mi můj jed.“